

**KAINA:**

Metams 5 rb., pusme-  
čiui 2 rb. 60 kap., 3  
mėnesiams 1 rb. 30 kp.  
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

**M. II.**

# Lietuvių Balsas

Kovo 17 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,  
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

**SKELBIMAI:**

Petito eilėlė (4 skiltys)  
prieš tekstą 60 kap.,  
po teksto 30 kap.,  
Darbo ieškantiems:  
eilėlė 10 kap.

Giminių ieškantiems  
eilėlė po teksto 10 kap.

**№ 22 (51)**

Petrapilis, Kovo 17 d.

„Naujoji Lietuva“ № 12 įdėjo žino-  
mo visuomenės veikėjo Augustino Ja-  
nulaičio laiško kritiką.

Šis laiškas yra be galo įdomus.  
Pirma, kad jis duoda žinių iš užim-  
tos Lietuvos, kurių mes taip mažai  
turime, antra, jis išdėsto tikro demo-  
krato pažiūrą į dabartinį bendrą dar-  
bą Lietuvos reikaluose ir į lietuvių,  
mylinčio savo Tėvynę, pareigas. „Nau-  
joji Lietuva“ laiško turinio neduoda.  
Straipsnio autorius, išplėšęs tikrai  
vieną kitą A. Janulaičio mintį, paki-  
ša ją savo skaitytojams savotiškos rū-  
šies paaiškinimais. Tie paaiškinimai  
kupini tulžies, kurios M. Juk, redak-  
cijai laiminant, tiek daug išlieja ant  
A. Janulaičio. Daroma tai lengva šir-  
dimi, atimama iš Janulaičio doro  
žmogaus vardas todėl, kad autorius  
žino, jog dabar neužgirs jo skaityto-  
jai Janulaičio ne tik atsakymo, bet ir  
paties laiško. Už ką gi taip „Naujoji  
Lietuva“ ant Janulaičio pyksta? O gi  
už tai, kad A. Janulaitis, už kurio se-  
ka M. Biržiška, Kairys, Bugailiškis ir  
kiti visuomenininkai, nepasėkė to au-  
gšto „Lietuvos Žininių“ būrelio pė-  
domis, su A. Bulota priešakyje, būre-  
lio, pasistačiusio sau obalsį: „Perrat  
mundus, vivat ambitio“. Jiems prie-  
šingai A. Janulaitis ir jo draugai sto-  
jo ginti Lietuvių Draugijas d. k. n. š.,  
kada šis būrelis, norėdamas ją di-  
skredituoti ir iš alkanų savo brolių  
duonos kąsnio atitraukti, ėmė platinti  
„žiniose“ ir rusų spaudoje visokių  
nesąmonių. Unde iral

O gi už tai, kad A. Janulaitis de-  
maskuoja tą „baikotininkų“ būrelį,  
kurie norėtų pasisavinti demokratiz-  
mo monopoliją ir laikyti suvo didžiau-  
siu nuopelnu—atitraukinėti darbinin-  
kus nuo karo aukų šelpimo.

Mums gerai suprantama, kad „Nau-  
josios Lietuvos“ „ideologams“ negali  
A. Janulaičio laiškas patikti. Juk jame  
kalbama apie reikalingumą bendrai  
dėrbuoti, apie Lietuvos išlaikimą,  
apie lietuvių gimnazijas, universitetą,  
apie liaudies mokyklas, apie tą visų  
srovių darbą solidarų, kuris tikrai ir  
gali palaikyti lietuviuose gyvą pajėgą  
šių dienų nelaimėms atremti ir iš pe-  
lenų Lietuvą prikelti. Nenuostabu  
mums girdėti iš „Naujosios Lietuvos“  
papeikimą A. Janulaičiui, nes šis lai-  
kraštėlis skelbia aiškiai antilietuvių  
tendencijas.

Negi galima reikalauti iš p. M.  
Juk. ir K-o, kad rūpintųsi minėtais  
mūsų tautos klausimais, kada „Nau-  
joje Lietuvoje“ urbi et orbi skelbiama,  
jog nesvarbu esą, kokia kalba bus  
kalbama būsimosiose Lietuvos įstai-  
gose...

Paiškinimų prie paties A. Janulai-  
čio laiško nededame. Jis pats geriau  
už save dalba, tikrai turime griežtai  
užprotestuoti prieš M. Juk. priekai-  
štą. A. Janulaičiui daroma, delei jo  
iš Komiteto narių išėjimo motyvų. A.  
Janulaičio motyvai buvo kaip tik tie,  
kuriuos jis išdėsto savo laiške. Kaip  
tik juos jis pranešė Lietuvių Draugi-  
jos Komiteto pirmininkui M. Yčui ir  
vicepirmininkui A. Smetonai.

„Lietuvių Balso“ Admini-  
stracijai tuojau reikalingas vai-  
kinas, baigęs pradedamą-  
ją mokyklą. Del sąlygų kreiptis:  
Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 18.

JUOZO MASIULIO krautuvėje  
atsikėlusioje į SMOLENSKĄ, yra par-  
duoti: įvairių maldaknygių, ražančių  
kryželių, agnosėlių sidabrinių ir prastų.  
Kainos prieinamos. Adresas: СМО-  
ЛЕНСКЪ, Жильгаревская ул. № 23.  
О. Н. Масюлису.  
408—2

**Lietuvių Draugijos**  
nukentėjusiems del karo šelpti  
Charkovo skyrius persikėlė kitan  
butan: Ярославская ул. т. № 18.  
329—2

**Lietuvių spaustuvei**  
L. Dr. Centralinio Komiteto steigia-  
mai Petrapilyje,  
reikalingi raidžių rinkėjai, mašini-  
stas ir metrampažas.  
Spaustuvė netrukus pradės darbą.  
Kreiptis šiuo adresu: Басковъ пере-  
улокъ, д. № 29, кв. 10.  
203

## VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 10 d. posėdis.

V. Dūma svarsto valstybės sąma-  
tą. Beveik be ginčų priima pašto ir  
telegrafo sąmatą ir kelias pinigyno  
ministerijos sąmatas.

Po to Dūma žiūri paklausimą del  
vyriausybės išleistų dviejų aplinkra-  
ščių: policijos departamento š. m.  
sausio 9 d. ir pinigyno ministerijos  
vieno departamento pr. m. liepos 23  
d. Abu šiuodu aplinkraščių kalba  
apie žydus.

Policijos departamento vice-dire-  
ktorius Kafafov as sako, jog de-  
partamentas iš vidaus reikalų mini-  
sterijos įstaigų ir valdininkų gavęs  
žinių, kad žydai darą spekuliacijų su  
smulkiaisiais pinigais ir pačiais rei-  
kalingaisiais daiktais. Departamentas  
tas žinias objektingai išdėstęs ir pranešęs  
savo įstaigoms žinoti slapto aplinkraščių.  
Pranešęs tikrai žinoti, neduodamas jokių  
įsakymų. Aplinkraštyje irgi nėra ir jokios pro-  
vokacijos.

Pinigyno ministerio padėjėjas Ku-  
zminskis kalba, kad apie liepos  
23 d. aplinkraščių pinigyno ministeris  
tesužinojęs tikrai rugpjūčio gale ir  
rugsėjo 7 d. panaikinęs. Taigi jau senai  
nebėsa to aplinkraščio.

V. Dūma, išklausiusi vyriausybės  
atstovų paaiškinimų, dauguma balsų  
nutarė daugiau nebesiginčyti del pak-  
lausimo. Po to Bomašas klausėjų  
vardu atsiima paklausimą atgal.

Čchenkelis kalba, kad šian-  
dien kelis kartus buvę nusidėta Du-  
mos įstatams. Nagalima esą prisidėti  
prie paklausimo autorių, atsiėmusių  
paklausimą atgal.

Pirmininkas Rodzianka per-  
kelis kartus stabdo Čchenkelį, liepdamas  
jam kalbėti apie nusidėjimą D.

**„Vadas“ № 1.** TURINYS: Nuo redakcijos.—Evangeli-  
ja ketvir-  
tam gavėnias nedėdieniui ir jos išaiškinimas.  
Kun. D-ras Totoraitis. — Bažnyinis kalendorius. — Dvasiškos mintys  
kiekvienai dienai. — Pasninkų palengvinimas šiai gavėniai. — Maistas ar  
malda? Kun. Pr. Bučys. — Šv. Kazimieras. Kun. Kazimieras. —  
Pašnekėsi apie vaikų auklėjimą. Vl. Mažonavičius. — Amžiną Atilį  
(eilės). Putinas. — Svajonės apie Lietuvą. Kun. Juozas Tumas-Vaiš-  
gantas. — Išklausk, Viešpatie. Rugėnas. — Ištremtųjų malda (eilės).  
Putinas. — Visuotinasai lietuvių suvažiavimas vasario 23—26 d. —  
Netekusiųjų Tėvynės reikalai. — Lietuviai ir smulkioji pramonija. T aučius.  
— Iš Lietuvos. — Karo apžvalga. — Žinios. — Pamaldų tvarka Petrapilio bažny-  
čiose. — Pranešimas.

PAVEIKSLAI: Šv. Kazimieras. — Visuotinasai suvažiavimas.

**„Žvaigždėlė“ № 1.** TURINYS: Žvaigždelei (eilės). Putinas. — Vai-  
keliams. K. J. S. — Kalnai ir debesys. — Pasa-  
kėlė. Jurgis Kirka. — Pašnekėsi apie Lietuvą senovėje. Šnekučių Dė-  
dė. — Vandens lašas. — Tinginys elementorius. — Gaidys ir avelė. — Guš-  
putėlė (žaislas). — Patarlės. — Uždavinys.

„VADO KAINA“: Ligi galo metų 5 rub., 6 mėn. 3 rb., 4 mėn. 2 rub.,  
1 mėn. 50 kap.

ADRESAS: Petrapilis, Lermontovo prosp. № 10, b. 9. „Vado“ Admini-  
stracija: Петроградъ, Лермонтовскій пр. д. № 10, кв. 9. Администрация жур-  
нала „ВАДА“.

**Voroneže**  
**„Lietuvių Balsui“**  
prenumeratą ir skelbimus priima  
Komitete ratininkas p. J. Motuza.  
Мало-Дворянская 21.

**Saratove**  
**„Lietuvių Balsui“**  
prenumeratą ir skelbimus priima  
Lietuvių Komiteto narys sekretorius  
p. J. Dailidavičius.

įstatams, o ne apie paklausimą, kuris  
jau esąs pabaigtas. Galų gale Čchen-  
keliai pasakius, kad „iš šios tribunos  
kalbėjo žinomojo aplinkraščio auto-  
rius ir lig šiol dar jis nesėdi teisia-  
mųjų suole.“ — Rodzianka užgina  
jam visai kalbėti.

V. Dūmos pirmininkui įduotas  
darbo kuopos atstovų pranešimas.  
Juo protestuojama prieš vartojimą,  
kalbant, tokių žodžių, kokių pavarto-  
jo, kalbėdamas kovo 8 d., Zamislo-  
vskis. būtent: „židi“, „židovski ka-  
gal“, „židovski zapros“.

Kovo 11 d. posėdis.

Svarstomas sumanymas apie atly-  
ginimą karo pridirbtų nuostolių.

Pinigyno ministeris Kuzmin-  
skis praneša, kad nuostoliams tirti  
vyriausybė ketinanti sudaryti guber-  
nių, apskričių ir miestų komitetus iš  
teisimo, administracijos ir visuomenės  
organizacijų atstovų. Tam tikro įsta-  
tymo sumanymas jau esąs išžiūrėtas  
ministerių tarybos ir po dviejų sa-  
vaikių busias įneštas V. Dūmon.

Čichačev as pastebi, jog komi-  
tetų steigimo sumanymas turis  
kuogreičiausiai pavirsti įstatymu.

Markovas 2-sis sako, jog  
nėsa reikalo skubinties leisti minėta-  
sis įstatymas. Skaitant nuostolius, rei-  
kia iširti ne tik, kiek kuris savinin-  
kas nukentėjęs, bet ir kiek jis gynęs  
Rusus.

Markovui 2-iam karštai atsako M.  
Januškevičius. Tamstos ma-  
stu matuojant, — kreipiasi jis į Mar-  
kovą, — reikėtų del gen. Suchomli-  
novo, kurs buvo dešiniuaju, iširti  
kaip reikiant visi dešinieji.

— Kodel tamsta manai ji buvus  
dešiniuaju? — klausia vienas kitas  
dešinysis.

— Jis buvo kairysis, aplink jį te-  
buvo žydai, — rekia iš vietos Mar-  
kovas 2-sis.

— Ne, — atsako Januškevičius, —  
jis buvo dešinysis, jis buvo žydų ne-  
kentėjas. Toks pat gen. Grigorjevas,  
kuris išvarė iš Kauno net gydytojus  
žydus.

Rusų tautos pareiga, — baigia  
kalbėti Januškevičius, — ne tikrai at-  
lyginti nukentėjusieji, bet ir padaryti  
tokios sąlygos, kurių dėka galėtų pa-  
kraščiuose atsirasti savos iniciatyvos,  
nes viena tikrai išdo skrynja neatly-  
ginsi to, ko netekta. Jei sugrįš visi  
tie gubernatoriai, kurie kiekvienas  
atsako už nuostolius tiesiog ar netie-  
siog, tai kažin ar begalės atsigauti  
gyventojai kad ir su milijardų pagal-  
ba. Sako, kad po karo reikiės dar  
egzamenas išduoti. Bet metas nusi-  
kratyti tuo, kad visa daroma už pi-  
nigus. Pakraščiai gynė rusus ne už  
mokesnį, ir mokesnį už patarnavimą  
jie palieka kitiems žmonėms.

Kalba M. Yč as. Vyrų, Valsty-  
bės Dūmos nariai! Po to, ką čia mes  
jau girdėjome, aš bekalbėsiu trumpai  
ir nebekludysiu tų dėsnių, kurie yra  
išdėstyti mūsų įstatymo sumanyne.  
Dabar ginčijamasi delto, kuria tvar-  
ka įvykinti tas įstatymo sumanymas,  
kurį ketina patiekti Finansų Ministe-  
rija. Šiuo metu mums be galo svar-  
bu pats tokio įstatymo sumanymo  
įnešimas ir pripažinimas dėsniu, kad  
valstybė turi atlyginti tiems gyvento-  
jams, kurie nukentėjo nuo karo, lėšo-  
mis tų, kurie nėra tiesiai nukentėję.  
Milijonams gyventojų, tiesiai nuke-  
ntėjusių nuo karo žygių ir varu išva-  
rytų iš gyvenamųjų vietų, valstybė  
turi aiškiai ir griežtai pasakyti, kad  
ji atstato jų ūkį, atlygina nuostolius  
lėšomis kitų gyventojų, nuo karo tie-  
siai nenukentėjusių. Šiuo žygiu ir  
Markovas 2, kuris tai nori tuo klau-  
simu nusikratyti. Mes tariame, kad  
toks dėsniis yra teisingas ir kad val-  
stybė turi jį pripažinti. Del to įsta-  
ymo sumanymo, kuri ketina skubina

paruošti ir duoti Dūmai Finansų Ministerija ir kurs kalba apie kaininamųjų komitetų steigimą, turiu pasakyti, kad ne tik nebus per daug skubinas darbas, jeigu jis bus įneštas per dvi savaites, bet jis reikėjo įnešti bent prieš metus, kad dabar būtų sustatytas, nes visi išrodymai, visi aktai, apskritai liūdijimai, kurie dabar dar gali parodyti, koks buvo vieno ar kito žmogaus turto padėjimas prieš karą, ilgainiui gali praeiti. Ir jeigu mes dabar nepasiskubinsime, tai gali daug nukentėti tie patys gyventojai. Markovui 2-ajam gali būti ir patogų, kad išrodymų beliktų kuomažiausia ir kad gyventojams mažiau betektų iš valstybės.

Šiuo atveju aš nekludau tų smulkmenų, kuria tvarka ir kuriuo metu gyventojams turi būti atlyginta. Būdų gali būti daug ir įvairių, ir mes tat numatome mūsų įstatymo sumanyme. Mes nesakome, jog kaip tik pasibaigs karas, kad tuojau būtų atiduota visa, viso sunaikinto turto vertybė. Mes sakome, kad tai galima padaryti ir dalimis. Gali būti dalis atlyginta pinigais, paskui — panaikiniamu laikinųjų mokesnių toje valstybės dalyje, kuri nukentėjo nuo karo, paskui — melioracine pagalba, paskolomis be procentų ir t. t. Gali būti daug būdų, kuriais valstybė gali padėti gyventojams. Bet, sakau, mums svarbu nustatyti principas, kad piliečiai, nukentėjusieji nuo karo turi teisės atlyginami už savo turtą. Tai svarbių svarbiausia. Aš ne nemanau, kad V. Dūma žiūrėtų taip, kaip žiūri Markovas 2-sis, jog visa šitai reikią laikyti valstybės labdarybės darbu. Ne, Markove 2-asis (Novickis iš vietės: „Kas tu prie jo prikibai“). Iš kairės balsas: „Novickis“, aš manau, V. Dūma neeis to ir nuo šios dienos nutars. Del kitų Markovo 2-ojo motyvų, jog reikią atlyginti ar neatlyginti žiūrint, kaip kas dirbęs šio karo darbu, tai niekas to principo negina, tik ne šiame klausime. Įstatymas turi būti bendras. Jei jūs norite, kad valstybės pardsidavėliai būtų užtenkamai nubausti, tai dirbkite kitaip, išleiskite įstatymą, jei jo dar nėra, kad pardsidavėlis, teismo nukaltintas, nebetenka savo turto; jei nebetenka turto, tai nebetenka ir teisės atlyginamas.

Aš manau, kad minėtasis įstatymo sumanymas, kurs visiems aiškus ir kurs jau atstovų daugumos pasirašytas, dabar bus priimtas. Mes čia nustatome ne fikcijas, o tikras įstatymų normas, kurios paskui bus išleistos ir kurios nustatys nuostolių atlyginimą. Mes va dabar turimė aiškiai pasakyti tukstantiems ir milijonams, išblaškytiems po visą imperiją, kad jie tikėtų, jog už jų turtą bus valstybės atlyginta. Tuo suinteresuoti ne tik nukentėjėliai, bet nemažiau suinteresuota ir visa valstybė (plojama dešinėje, centre ir kairėje).

V. Dūma vienu balsu pripažįsta, kad nuostolių atlyginimo įstatymas pageidaujamas.

## Janulaitis apie „Lietuvių Draugiją“.

Amerikos „Dilgėlės“ gavo ilgą laišką iš Lietuvos nuo p. Augustino Janulaičio, vieno iš karštų Lietuvos visuomeninkų. Jis rašo apie dabartinę Lietuvos padėją. Tą laišką atspausdino „Lietuva“ 1915 m. № 50. Iš jos ir mes ji imame.

Gerbiamasis Tamsta!

Pasitaikius netikėtai progai siunčiu Tamistai laišką.

Norėjau su vienu kunigu, siunčiamu Lietuvių Komiteto, atvažiuoti į Ameriką, bet vokiečių valdžia neišleido. Darau tat per laišką.

Lietuva sunaikinta dabar. Kariuomenės abiejų pusių vaikščiojo po kelis sykius tenai ir atgal, viską naikindamos ir atimdamos.

Gyventojų dalis išsiųsta Rusijon, didesnė dalis pasiliko Lietuvoj. Kiti be pastogės, be duonos kėsni. Kenčia šaltį, badą.

Reikia išlaikyti tie žmonės, kurie užsiliko, reikia rūpintis, kad giltinė neišsklotų jaunuomenės, kad ji neišsigtų.

Dabar Lietuvoj, atsitraukus rusų kariuomenei, likos tik čiabuviai žmonės.

Išlakstė Rusijon ir daugybė mūsų žmonių — daug inteligentų, mažko ne visa jaunuomenė — mokiniai, o ypač studentai, jų nebuvo galima sulaukyti Lietuvoje žmonėms gelbėti, o ten vargiai mokysis. Retai kas pasiiko iš jų.

Kunigai beveik visi pasiliko. Ten, kur ištisos parapijos buvo išvartotos, ten ir jų kunigai turėjo eiti. Tik retkarčiais koks baikštuolis kunigas išsprukdavo Rusijon. Šiaip kunigai daugumoj pasilikdavo.

Iš draugijų, kurios rūpindavosi Lietuvos reikalais, yra tik viena dabar — Lietuvių Draugija nuo karo nukentėjusiems šelpiti. Dar į keletą mėnesių prieš vokiečių atėjimą buvo susitvėrusi kita draugija tam pačiam tikslui: „Agronomijos ir teisių pagalbai teikti“. Ta draugija dėlėi stokos pinigų mažą ką tegalėjo nuveikti. Prie šios ir aš buvau prisidėjęs.

Pirmoji draugija buvo laikoma klerikališka, kurioj nebuvo galima veikti kitokių pažiūrų žmonėms. Ašai buvau jos valdyboj, bet išėjau iš ten, tik ne iš draugijos pačios. Ypačiai delto, kad Bulota ir jo draugai lietuvų, rusų ir žydų laikraščiuose ėmė uostinėti, kas kokių politikos pažiūrų, o tuomet buvo galima tat laikyti pavojingu. Be to buvo ir asmeninių priežasčių. Lietuvių Draugija viena veikė, išplėtė organizacijas po visą Lietuvą. Ant vietos skyriai ne visuomet, — teisingiaus, retai žiūrėjo į žmonių pažiūras. Badas ir pavojus atstumė tuos klausimus į užpakalį.

Prieš ateisiant vokiečiams, dalis tos draugijos komiteto išvažiavo į Rusijos gilumą. Dalis del asmens kliūčių pasišalino. Pasilikusioji gi komiteto dalis, turėdama daugybę darbo, kada nelaimė ir pavojus atstumė politikos skirtumus, atrado reikalingu padidinti narių skaičių.

Pakviesta žmonės ir demokratų ir visuomeninkų. Nors demokratų mažą kas beliko, išbėgiojo į Rusiją, bet keletas atsirado. O pasirodė, kad jie rūpinosi, kad kaip nors neįeity visuomeninkai, jie norėjo, kad toji Draugija savo darbe negalėtų plačiai ir gerai veikti. Iš pradžių tasai ardymo darbas klojosi, paskui greitai pavyko numesti nuo jų maską. Lietuvių Komitetas parinko keletą naujų žmonių, kurių pirmiaus nebuvo. Tarp parinktųjų ir aš buvau.

## LIETUVIŲ GIMNAZIJA.

Vokiečiams atėjus, darbo budas atsimainė.

Darbo begalės, reikia dirbti išsiuosus.

Pabėgus visiems valdiškiems mokytojams prisiėjo organizuoti mokyklas. Atsiranda mokyklų, jos auga viena po kitos. Dabar turime, ko iki šiol nebuvo turėję — lietuvų gimnaziją, kur viskas lietuviškai mokoma. Tikimės, jog bus dar keletas lietuvių gimnazijų ir progimnazijų.

Nereikia ir manyti, kad kas iš viršaus padėtų. Gerai, kad nekludo. Darome patys savo spėkomis.

Visur atsiranda pradedamųjų mokyklų.

Daug laukiame iš mokyklų — žemesniųjų ir vidurinių.

Žinoma, dar negalima svajoti apie universitetą. Bet jau tuomi, kas daroma, rengiama medžiaga, statomas pamatas.

Tam dalykui reikia daug pinigų. Iš pradžių rodėsi, jog nebus mokykloms spėkų. Paskui pradėjo rasti viena po kitos. Lietuvoj, pasirodė, gali užtekti savo žmonių, tik reikia paieškoti.

Toliaus reikalingas maistas, drabužiai žmonėms, dideliems ir mažiems. Čia ne viską gausi už pinigų.

## BENDRAS KOMITETAS—GALIMAS.

Būtų gerai, kad sudarytumet, Amerikos lietuviai, bendrą Komitetą kuris užsiimtų šelpimu Lietuvos.

Pas mus, Lietuvoj, nagrinėjo tokį klausimą: ar galima bent kokiam darbe veikti išvien klerikalui, demokratui, tautininkui ir socialistui?

Atrodo, kad galimas daiktas. Dabar eina apie Lietuvos buvimą. Jeigu ji praeis, tai negalės veikti ne jokis lietuvis, ar tai bus klerikalas, ar tai bus tautininkas, ar socialistas. Dabar nekeliama klausimo, kieno bus viršus, bet tai, ar išliks žmonės gyvi, sveiki ir pilni noro gyventi. Skęstant laivui, ima visi jį gelbėti, nebežiūri žmogaus pažiūrų. Ar visi gali tat padaryti, nemoku pasakyti. Ir pas mus negreitai apsiprato su taja mintimi.

Juk dabar turime rūpintis ir stengties išlikti. Nuo to priguli mūsų ateitis. Su mūsų noru turės skaityties tie, ką spres vėliaus apie mūsų likimą. Pirmiaus padėjote mums. Pagalba davė savo vaisius. Eikite talkon ir dabar.

Gal ir kaikiuriems iš Jūsų bus maloniau grįžti į laisvą kraštą, kur jausitės esą pilni šeiminingai be svetimos globos. „Lietuvių Draugija nuo karo nukentėjusiems šelpiti“.

## „PILIEČIŲ KOMITETAS“.

Prieš pat vokiečių atėjimą Lietuvos lenkų dvarininkai su keliais jiems atsidavusiais inteligentais sutvėrė „Piliečių Komitetą“ („Komitet Obywatelski“). Kaip lenkų dvarininkų draugija, nieko ji negalėtų padaryti, todėl sumanė pakviesti iš kitų tautų keletą žmonių sau prielankių, bet taip, kad būtų jų viršenybė.

Iš lietuvių jiems surado tokius žmones „Liet. Žinių“ šulai, Jonas Vileišis ir Jurgis Šaulys. Tasai Komitetas norėtų būti neva visos Lietuvos atstovybė. Bet ištikrųjų yra tik suvadžiojimas. Jie apėmė Vilniaus ir Kauno gub., išskyrė Vilniaus miestą. Komitete viršų ima, tautybės žiūrint — lenkai, o iš visuomenės pusės — dvarininkai. Vilniuje ir be to jų viršenybė, taigi nerado reikalo kištis prie Vilniaus ir ką nors be lenkų į jo valdymą įleisti. Neapima tasai Piliečių Komitetas — Suvalkų. Tenai veikia ir be to Suvalkų Piliečių Komitetas, kuriame lenkai daugumoj, nors Suvalkų g. jų yra 2 septindaliai, ir lietuviams nesirūpina visai, arba mažą, varė lenkinimo darbą. Taigi šita organizacija tokiu tikslu sutverta, kad lenkams dvarininkams Lietuvoj palaikyti, o lietuviams darbininkams ir nkininkams nustelgti. Turėdamas savo skyrius Lietuvoj, Piliečių Komitetas stengiasi, kad gryniausiose lietuvių vietose lenkų dvarininkų reikalai pirmenybę turėtų.

Laiškas platus, ant greitujų rašytas: galite jį apskelbti, ar kaip sunaudoti.

Kitų adresų neturiu po ranka. Gerai, kad buvo kam nurašyti.

Su pagarba

AUGUSTINAS JANULAITIS.

## IŠ PETRAPILIO LIET. DRAUGIJŲ GYVENIMO.

Praeitą sekmadienį, š. m. kovo 6 d. priprastame lietuviams bute — komercijos kursų salėje, Nevskio 56 — įvyko P. L. Savitarpinės Pagalbos Dr-jos visuotinis metinis susirinkimas. Regėtus, nuo tokio tipo draugijų, tariant susidariusių tik savo tarpui, savųjų narių pagalbai, — vargiai galima laukti kokių nors platesnės reikšmės žingsnių. Tad tuo malonesnis yra daiktas konstatuoti jog, prezidentimo ir kitų našųjų draugininkų stropumu, ir šioje draugijoje nestinga apsiirėškimų, augštesnių už siauras statuto rodomas ribas ir turinčių platesnę visuomeninę vertę. Petrapiliečiai atsimeina pavyzdžiui, kaip, netolimoje praeityje, ta draugija sugebėjo teikti subsidijų vienai kitai liet. mokyklai. Ir šiame susirinkime pasirodė, kad ji vis randa šiojį tokį būdą atsiliepti į platesnius tautinius reikalus.

Taip šit, dienotvarkėn buvo įtrauktas klausimas apie paskyrimą aukos mūsų didžiojo muziko a. a. C. Sasnauskio vardo fondui. Susirinkimas, be didžiųjų ginčijų, sutiko paskirti tam reikalui draugijos pirmininko pasiūlytą sumą — 300 rub. Negana to, susirinkimas noriai priėmė pasiūlymą, kurį padavė buvusias tenai „Sasnauskio būrelis“ arba taip vad. „Š-kio Komiteto“ atstovas prof. Česnys, tariant paskirtąją sumą nelaikyti kažkokiu nepaliečiamu geležiniu kapitalu ir jos suvartojimą pavesti Sasnauskio Komitetui, ta išlyga, kad atskaita būtų apskelbta liet. Laikraščiuose. Reikia čia viešai pažymėti, jog gerbiamų aukos sumanytojų ir apskritai viso susirinkimo aiškus buvo noras, kad daromoji auka nebūtų taip suvartota, kad iš jos ir ženklo netrukus nebektų. Visi norėjo, kad jų aukojamoji suma, draug su kitomis panašiomis aukomis, sudarytų pamatą nuolatiniam Sasnauskio fondui, su nuolatine stipendija mokiniui konservatoristui. Sasnauskio būrelis atstovas, dėkodamas susirinkimui už leidimą vartoti auką ir bėgamiems reikalams, užtikrino, kad būrelis visad atmins kilnų draugijos norą ir rūpinis įvykdyti nuolatinį fondą, kuriam dabar tiesiamas pamatas.

Visuomeninę draugijos stygą teko man patirti dar ir kitu punktu. Draugija, per savo valdybą, pasirodė žymiai prisidėjusi prie išleidimo taip populiaraus ir turinčio nemenką tautinai-kuoltūrinę vertę „Petrogrado Kalendariaus“.

Bet ir kituose dalykuose, kurie paliečia labiau, taip sakant, vidurinę draugijos gyvenimą, galime pažymėti daugiau neg vieną punktą tikrai vertą pagirti ir sekti. Taip šit, prezidentimo patiektoji draugijos kasos ir turtų apyskaita buvo sustatyta pavyzdingu rūpestingumu, taip kad jai nei revizijos atstovas (p. Gabulas), nei kiti nieč-nieko negalėjo prikišti. Priėmus apyskaitą, buvo išreikštas labai išmintingas pageidavimas, kad kiekvienam draugininkui būtų prisiųstas draugijos turtų sąrašas ir jų valdymo apyskaita. Šitoks viešumo vardu daromas narių informavimas turėtų žymiai padidinti žmonių užsieresavimą draugijos reikalais. Vėl, valdybos nariai parodė pagerbtiną atsidavimą draugijos labui, išsižadėdami siūlomojo jiems atlyginimo: kasininkas Petrauskis atsisada pripažinto jam honoraro, gi pirmininkas A. Paulauskis meiliai sutinka be jokio atlyginimo duoti savo gražų butą valdybos posėdžiams.

Draugijos turtas, kaip regėti iš apyskaitos, jau kelinti metai laikosi toje pačioje vietoje — tarp 14 ir 13 tukstančių rub. Tai vis dėlto nemažas turtas draugijai, skaitančiai ne ką daugiau per 100 narių (iki 110 žm.).

Vieno dalyko negalima nenupeikti šitame susirinkime: tai nežmonišką vėlinimosi. Susirinkimą paskyrus 6 val., prisiejo laukti daugiau neg dvi valandų, iki suėjo užtektinas narių skaičius. Kas tiesa, šita vėlinimosi liga limpa veik prie visų mūsų draugijų...

Regimai, valdyba ir revizijos komisija turi didelį pasitikejimą tarp draugijos dalininkų: po šiųmetinių rinkimų liko senoji sąstata su labai mažomis atmainomis. Pirmininku liko, kaip seniaus A. Paulauskis, vicepirm. A. Bruckus, kasininku Petrauskis. Larp naujų narių pasižymėtina yra p-lė Glemžytė, išrinkta sekretore. Reike tikėtis, kad dabar savitarpiečių sekretorijatas stovės jau ant tvirtų kojų. Iki šiolei ilgą laiką sekretorijato klausimas buvo kaip ir skaudulys tos Draugijos gyvenime. Valdybos nariais išrinkti: Musteikis, Paškonis, Girčius ir Kisielis. Revizijos komisijon — Gabalas ir Orentas.

Susirinkimas valandėlei buvo susilaukęs augšto garbės svečio J. E. Žemaičių Vyskupo. Garbusis svetys neužmiršo ir nuo savęs primesti auką Sasnauskio fondui.

Susirinkimo vedėju būti teko žemiaus pasirašiusiam.

Kuu. B. Česnys.

## Zinios.

Petrapolis.

Vidaus reikalų ministerio padėjėjas A. Pilcas žadąs Tam Tikroje Pabėgėlių Taryboje iškelti klausimą apie latvių draugijos „Dzimtenės“ darbamą. Programoje būsiąs taip pat pakeltas klausimas apie tolimesnį tos draugijos gyvenimą.

Trūkstant kuro miesto komisija pakėlė klausimą apie laiko sutrumpinimą važinėti tramvajais. Komisijos nuomone reikalinga sustabdyti tramvajai nuo 10 val. vakaro. Motyvuojama tuo, jog nebeatvežą Petrapilį žibalo. Centro elektros stotyje bėsa tik 16 dienų kuro. Jeigu nebeatvešią žibalo, tai mieste netik turės sutrumpėti tramvajų vaikščiojimo laikas, bet ir visai sustosią važinėję tramvajai.

Svetur.

Kopenhaga. Prūsų parlamente, svarstant biudžieto klausimą, socialdemokratas Štrebelis, pasakė, kad, karui prasidėjus, Prūsų parlamente nebuvę jokio normalinio posėdžio, o Austrai neturį jokio parlamento.

Parlamento dauguma nutarusi neklūdyti užsienių politikos reikalų. Štrebelis griežtai su tuo nesutinkas ir sakė, kad nė viename pasaulio parlamente nėra tokių varžymų. „Kada mes—sakė Štrebelis—pradedame kalbėti apie taiką, tai mums praneša, kad apie tai negalima kalbėti, nes mūsų priešininkai taip pat nekalbą apie taiką. Jeigu kituose parlamentuose pradeda kalbėti apie taiką, tai nuo mūsų slepiama.“

Cheidžės kalba buvusi išspauzdinta „Frankfurt'o Zeitung'e“ ir „Berlyn'o Tageblatt'e“, bet ją spauzdinti kituose laikraščiuose buvę užginta. Tai esą negirdėtas daiktas, kad Vokietijoje būtų užginta spauzdinti rusų socialistų kalbą. Štrebelis paminėjęs kelias Ccheidžės kalbos vietas ir norėjęs nurodyti savo ir Ccheidžės nuomonių sutikimą, bet tuojaus buvęs pirmininko sustabdytas. Taip pat pirmininkas neleisęs jam kalbėti prieš karo tęsimą ir apie ekonomijos santykius tarp centro valstybių. Galop, pirmininkas davęs balsuoti, ar nori parlamentas klausyti Štrebelio kalbos. Už balsavę tikslai socialistai, lenkai ir danai, prieš—dauguma. Štrebelis turėjęs išeiti iš tribūnos.

Bucharestas. Į Kastantinopolį sugrįžęs Enver-paša, kuris važinėjęs Sirijoje, Palestinoje ir Arabijoje. Turkų žiniomis, Enver-paša visur džiaugsmingai sutikdavo. Arabų tautos tikinę apie savo palankumą turkams ir norą kartu kovoti.

Bulgarija padalinusį užimtą Senąją Serbiją į 15 departamentų ir paskyrusi savus valdytojus.

Prano-Juozapo įsakymu Juodkalnio gubernatoriumi esąs paskirtas feldmaršalas Viktoras fon Lenau.

Kinuose. Juanšikajus atsisąžėjo Kinų monarchijos. Išleisti įsakymai taip skamba: „Konstitucija panaikinama ir įsakoma šiuos metus skaičiuoti penktaisiais respublikos metais“. Generalinio štabo viršininku paskirtas buvęs kariuomenės ministeris Duan-cizujus.

Valstybės sekretorius kreipėsi taikos derybomis į revoliucijos kėlėjus.

## Karas.

Rusų vakarų fronte. Jakobštato apylinkėje rusų kariuomenės dalys turėjo pasisėkimų, į pietų rytus nuo Augustinchofo; rusai po atkaklaus mušio paėmė vokiečių sustiprintą Epukno kaimą ir atmušę visas vokiečių kontratakas, jame susistiprino. Vėlesniuose štabo pranešimuose taip pat matyt vokiečių stengimasis atsiimti apkasus. Toje apylinkėje buvo smarkių artilerijos šaudymų.

Rygų apylinkėje buvo artilerijos šaudymų, kelius kartus vokiečiai šaudė Šloką ir Ikskiulio stiprumas.

Dvinsko rajone rusai, apsikasdami užimtose vietose, slenka priešakin. Vokiečiai bandą daryti kontratakas, bet niekas neįlėbisti. Rusai, atmušę vieną kontrataką, paėmė vokiečių apkasą ir belaisvių.

Visame Dauguvos srityje pradėjo dažnai lakstyti vokiečių aeroplanai. Dvinske numesta 20 bombų.

Vidžių apylinkės šiaurėje tarp Miškelių ir Klipos kovo 10 d. naktį buvo smarkių mušių, vietomis durtuvais. Nežiūrint smarkaus priešininko šaudymo rusų kariuomenė perėjo visas vietas tvoras ties Klipa. Vokiečių kontratakos buvo atmuštos. Rusų artilerija trukdo vokiečiams taisyti šovinių išardytas vietas.

Į šiaurės vakarus nuo Postavos apylinkės, tarp kovo 5 ir 8 dienos rusai paėmė nelaisvėn 2 aficerius ir 180 vokiečių kareivių. Naročo ežero rajone 18 aficerių ir 1255 vokiečių kareivių. Be to atimta 18 kulkosvaidžių, 26 bombosvaidžiai, 10 rankų bombosvaidžių, vieną 15 santimetrų mirtyrą, 4 prožektorius, 637 šautuvai, viena dėžė su bombomis, 300 rankinių granatų ir 12 vežimų. Postavos apylinkėje, po atkaklaus mušio rusai ir vėl paėmė 2 linijai vokiečių apkasų.

Rusai stengiasi paimti apylinkę tarp Naročio ir Višnevės ežerų, bet sutinka labai stiprų vokiečių priešinimą.

Į pietus nuo Karpilovkos vokiečiai bandė pulti rusus, bet šautuvais ir bombosvaidžiais buvo atmušti.

Ant Stolbių ir Kaidanovo stočių (į pietų vakarus nuo Minsko) vokiečiai metė bombų.

Galicijoje, kame Stripa įbėga į Dniestrą, vokiečiai užpuolė rusų apkasus, bet buvo atmušti.

Kaukazo fronte. Viršutinės Čorocho upės apylinkėje rusai energingai stumiasi priešakin išvydami turkus iš augštumų, sustiprintų keliomis eilėmis apkasų.

Į pietų rytus nuo Bittlso miesto rusai žymiai pasislinko priešakin.

Pajūryj, rusai perėjo ant kairiojo Baltai-Darasės upės kranto (ji įbėga į Juodąsias jūras ties Baltadžės kaimu).

Juodosiose jūrose. Pas Anatolijos krantus rusų minininkai nuskandino 16 žėgluotų laivų.

Rusų nardomoji laivė, šaudant iš Zonguldako, nuskandino garlaivį, kuris vežė anglių.

Vakarų fronte. Į vakarus nuo Maaso buvo labai smarkių šaudymų tarp Malankur kaimo ir girios.

Į rytus nuo Maaso upės ir Vėrėje buvo artilerijos šaudymų; šaudant prancūzams priešininko pusėje pasigirdo sprogimas.

Tarp Duamono ir Vo—artilijos šaudymai.

Ketvirta diena, kaip vokiečiai nedaro pėstininkų užpuolimų. Tikslai didžioji artilerija šaudė prancūzų antras linijas ir tuom matyt rengia naują užpuolimą.

Anglų fronte. Kovo 13 d. priešininkas išsprogdino kelias minas ir netol Živanšių ir užėmė pasidarusią duobę, kontrataka buvo išmušta.

Visame fronte buvo judrių artilerijos šaudymų.

Belgų fronte tikslai Izerio upės srityje artilerijos šaudymai.

Italų fronte. Blogas oras trukdo artilerijos šaudymams.

Italai smarkiai šaudė vidurinėje Izonco upės srityje, tarp Polmino ir Goricos ir Karso linkui.

Anglų Turkų fronte. Ant kairiojo Tigrio kranto anglų kariuomenė paėmė žiurumąjį punktą. Anglų nuostoliai esą tikslai keturi užmuštais.

Jūrose. Nuo minų nuskendo vienas prancūzų garlaivis „Hebe“ ir du anglų „Cerre“ ir „Minneapolis“.

## Vilniaus Kauno Abivatelų Komitetui.

Lietuvių Centro Komitetas į paskutinį Vilniaus Kauno Laikinio Abivatelų Komiteto pasiūlymą, kad lietuvių visuomenė išrinktų ir nurodytų 6 žmones, visuomenės darbininkus, kuriuos Abivatelų Komitetas norėjo kooptuoti į savo Komitetą, nusiuntė jam tokį atsakymą: (Red.)

Atsakymai į Tamstų raštą, rašytą 1916 m. vasario 18 d. № 166, turime garbę pranešti, kad „Lietuvių Visuomenės Organizacijų Atstovų Susiavimas“, išklauses Laikino Vilniaus Kauno Abivatelų Komiteto pasiūlymą—duoti iš lietuvių visuomenės atstovų 9 vyrus kandidatais, kad juos kooptuotų Vilniaus Kauno Laikinis Abivatelų Komitetas,—rodo tą pasiūlymą nepriimtinu.

Kartu su tuo, Lietuvių Draugijos del karo nukentėjusiems šelpiti Centro Komitetas laiko savo pareigą Vilniaus Kauno Laikinam Komitetui pasakyti:

1. Kad lietuvių visuomenės veikėjai laiko galimu dalyvauti Vilniaus Kauno Laikinio Abivatelų Komiteto darbuose ir priimti už jo darbus atsakomybę tik ta sąlyga, jeigu lietuvių visuomenės atstovams (nelaikant juo Val. Dūmos nario M. Cijūnėlio) iš 32 vietų bus duota 16, o likusios 16 vietų, pavyzdžiui, galėtų būti taip paskirstytos: 4—rusams, 4—gudams, 4—žydams ir 4—lenkams;

2. kad Vilniaus Kauno Laikinam Abivatelų Komitetui sutikus su 1-me punkte pažymėtomis sąlygomis, lietuvių visuomenės veikėjai laiko savo moraline pareiga iš pat pirmojo tokiu būdu naujai sudaryto Vilniaus Kauno Laikinio Abivatelų Komiteto posėdžio imti iš pat panagių taisyti Komiteto įstatus tuo žvilgsniu: a) kad iš jų kategoringai būtų pašalinti, tie dėsni, kurie yra dalartinių įstatų pamate: asmens pasitikėjimas, nužiūra, sudarant bei papildant Komitetą, ir visiškai stoka kontrolės; b) kad tų dėsnių vietoje būtų įvesti kiti, visų priimti, tikri visuomeniniai, kurie leistų nuolatinę kontrolę.

## Mūsų teatras.

„Pražydo nuvytusios gėlės.“ 3 veiksmų 4 paveikslų nauja Petro Vaičiūno drama.

Vidurinių mokyklų moksleivių naudai patys tų pačių vidurinių mokyklų moksleiviai išdriso, padedant L.-Ž. Labdarių Draugijai, pasisamdyti didelę Jakaterinos teatro salę ir pamėginti savo pajėgų vaidinime.

Jaunas autorius parašė pirmąją dramą veikala. Jauni vaidintojai po pirmąją kartą pasirodė scenoje ir pirmą kartą vaidina naują dalyką.

Padaręs kombinacijas iš visų tuleriopų „pirmųjų“ ir „jaunųjų“, ir nebūdamas pranašas, galėjai atspėti, jog veikalas ir jo vaidinimas bus taip pat pilnas tuleriopų jėbių ir trūkumų.

Tečiaus, labai geras būrys petrogradičių lietuvių subėgo į tą tolimą salę, manome, kaip tik del tų visų pirmųjų ir jaunųjų; kaip tik del jų laiku prisirengus visa dovanti ir autoriui ir vaidintojams.

Ir visą laiką publikoje, per vaidinimus ir per ilgokus antraktus viešpatuoja kuogeriausias ūpas, nei šešėlio nuobodžiavimo, nei žymės kartaus ir pikto nepasitenkinimo.

Autorius iškarto pagavo žiūrėtojus ir klausytojus nemenu, tik savyste. Perneligi visa veiksmo pynė, visi jos apmatai ir ataudai, buvo savi, tikrai lietuviški, tikrame gyvenime pasergėti ar į tikrąjį gyvenimą taikinami. Jei kuomet ir įžengiami į svajonių srytį, tai padaroma taip meiliai ir švelniai, kaip tik lietuviui tesugeba tai padaryti, anote vienos inteligentės.

Tad ir visiems ramu. Tad ir visi džiaugias ir dėkoja lygiai autoriui lygiai vaidintojams, kad davė progos atsikvėpti tautos oru, kurio taip nebeapsakomai visi tapo ištroškę.

Veiksmo pynė nesukta.

Sodžiaus gydytojas Vainoras daug dirba brolių tautiečių naudai, jų kūnui ir sielai. Įgija visų meilę ir dėkingumą. Tik vienos kaimynės dvarininkės Beržinskaitės neįgija meilės. O tos, berods, už viską labiausiai ištroškęs. Liūdi nabagas, kilodamas kitados paliktą nuvytusią gėlių sąją. Tečiaus iš užimtos vietos tėvynėje nei manyti nemano pasitraukti. Ir tiesiog nesupranta atvažiausio jo aplankyti draugo Putino, kurs gaista šiaurėje beinžinieriaudamas ir tukstančius bekradamas neva tai savo tėvynei. Nesupranta jo nei gydytojo tarnas Jokūbas, visai nepasigviešias ant siūlomos geros algos ir beveliją likti prie mylimojo savo pono. Nesupranta nei agronomė Norkaitė, kuri ir čia-pat randa gana darbo.

Susidaro graži, stiprios dvasios atmosfera, kuri įtraukia ir inžinierį šiaurietį, ir dvarininkę-miestietę ir net jos tarnaitę-pliusk, gerokai išdykusią plačiame sviete. Beržinskaitė atsigema prisirišimas prie doro kaimyno gydytojo—pražysta jam nuvytusios gėlės; jos tarnaitė liaujas pliuskavusi del Jokūbo, inžinierius pasirodo atsigabenti savo dirbtuvę į Lietuvą del Norkaitės.

Na, visa baigiasi kuogeriausiai, lieka šviesios vilties, kad šiame Lietuvos nuošalėlyje tautos inteligentija dar labiau susitprės, dar smarkiau ims dirbti.

Tai kur čia berasi noro be atminti ir beprikišti autoriui ir ilgus šių laikų dramose nebevertojamus monologus, ir nuobodžius, visai liekius moralizavimus ir dažnai negudrią akcijos pynimąsi!

Spauzdinti del tų visų trūkumų ši nauja mūsų drama dar netinka; ji reikiama labai ir labai pataisyti, ypač apgenėti. Tečiaus aišku, kad ji scėniška ir bus vaidinama, kaip vaidinama „Ponas ir Mužikai“, „Švarkas ir Milinė“, nežiūrint jokių trūkumų.

Daugiausia sugebėjimo vaidinti parodė panelės: Knivė, Dubraitė ir Kurmytės; liuosiausia laikės Slapšinskas. Kitiems klūdė netinkamas vaidinti verksmingas ar melodeklamacinis tonas, ar tiesiog nesugebėjimas natūraliai deklamuoti.

Delei įvairių smulkmenų geriaus bus asmeniškai pasisėkėjus su autorium.

J. Tumas.

## Dvasios reikalų Sekcijos PRANEŠIMAS.

Norėdama iširti lietuvių pradedamosios mokyklos stovį, Dvasios Reikalų Sekcija išsiuntinėjo per Lietuvių Draugijos igaliotinius ir skyrius mokykloms anketos lapų. Siųzdama prašė gražinti prirašytus ne vėliau, kaip kovo 1 d. Bet ligi šiol iš 100 su viršum išsiųstų lapų tegrįžo tikslai 38. Kol nėra visų, Sekcija negali naudotis ir atsiųstaisiais lapais, negali tvarkyti surašytų žinių apie mokyklas. O greičiau surinkti tos žinios labai svarbu: greičiau paaiškėtų, ko mokyklai trūksta ir kas, vadinasi, joje reikia pagerinti ar įvesti. Kiekvienas mokytojas, ar prieglaudos prižiūrėtojas, kurioje mokomi vaikai, tegu atmena, kad sugaišęs kokią valandėlę anketai rašyti tuo savo darbu padarys daug naudos mokykloms ir, žinoma, jos mokiniams.

Dabar negavome anketų iš šių vietų: Babinavičių, Briansko, Charkovo (5 ank.), Čitos, Dorpat, Igumėne, Jekaterinoslavo, Jaroslavl (3 ank.), Kalūgos (2 ank.), Lipecko, Magilevo, Maskvos, Žem. Novgorodo, Penzos, Permės, Petrapilio Lietuvių Draugijos nuk. d. k. š., Pskovo, Ribinsko (2 ank.), Rostovo Jarosl. gub., Ramzajaus, Rzevo, Saratovo, Simbirsko, Smolensko (2 ank.), Šklovo, Ščelkovo, Tifliso, Tomsko, Ufos.

Surašytųjų vietų mokyklas ir prieglaudas prašome kuogrečiausiai grąžinti prirašytus anketos lapus. Jei ku-

rioje tų vietų nėra mokyklos, prašome pranešti apie tai Sekcijai.

Dvasios Reikalų Sekcijos vedėjas  
Kl. Skabeika.

## Pranešimas.

Prie „Lietuvos Ukio ir trobesių atitaisymo“ Sekcijos įsisteigė tam tikras Technikos Biuras, kuris rūpinsis lietuvių technikų, dailininkų ir agronomų registravimu, medžiagos lietuvių terminologijai nustatyti tvarkymu, Mažųjų Technikos Kursų sumanymo vykinimu ir kitais suvažiavimo Technikų Komisijos užbriztais darbais, o taip pat ir kilusiais prie Lietuvių Centr. Kom. „L. Uk. ir Trob. atitaisymo Sekcijos“ susibūrusių žmonių sumanymais.

Priėmimo valandos: kasdien, išskiriant šventadienius, nuo 12 iki 4 valandos.

Technikos Biuro adresas: Petrograd, Baskovų per. 32, kv. 6, telef. 484—04.

Biuro vedėjas  
V. Čarneckis.

## Administracijos atsakymai.

Adomavičiui. T. klaidinga adresas davėte—laikraštis grįžo atgal.

A. Mataitei. Prašome pranešti kuriam tikslui atsiuntėte 1 rub. 50 kap.

St. Šalkauskiui. P. Aukštuoliui laikraštį siunčiame. Stebiamės, kad negauna.

Ed. Turauskui. T. pasitikėdami laikraštį siunčiame.

Lepšiiui. Džiaugiamės, kad „L. B.“ T. surado namiškius. Skelbimą įdėsime.

O. Smaliauskaitei. Skelbimui pakartoti dar trūksta 30 k.

J. Adomaičiui. T. draugui nuo sausio 1 d. laikraštį siunčiame ir stebimės, kodėl negauna. Del kalendorių, tai primename tam tikrai sekcijai.

Likui. Naujasai T. adresas nesuprantamas, laukiame aiškesnio, kartu — ir 20 k.

## Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Martynas MICIULEVIČIUS iš Ivoškų k., Kapčiamiesčio val., Seinų ap. apsigyvenęs Duškavo k., Rakavo val., Minsko apskr., ieškau Igno Bankieto, Ivaškų k. ir Vaitiekaus Miculevičiaus iš Kalvių kaimo, Kapč. valsč., Seinų apskr. 404—1

Adomas Geviadė iš Stražunų kaimo, Kaniavos val., Lydos apskr. apsigyvenau Mikolave, pačt. Rakov, Minsko apskr., ieškau švogerio Andriaus Žirgžinio iš Mažeikių k., Rodunės parap. 405—1

Stasys ŠAKALSKIS iš Amerikos 3252 So halsted, St. Chicago U. S. A. ieškau savo motinos Marijonos Šakalis (Šakalskienės) ir sesers Nastazijos iš Raguvos m., Ukmergės apskr., Kauno gub. 406—3

Povilas GASILIAUSKAS iš Pasvalio m., Kauno gub., ieškau savo tėvelių ir sesutės Zabelės, giminių ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, Vac. O., 18 linija, d. 19-6, kv. 64. 401—1

Teklė KALPOKAITE iš Čebėsų parap., Kauno gub., ieškau tėvelio Prano Kalpoko, Ramusio Dovydanio, Teklės Girklytės ir Juzės Kubiliutės. Atsiliiepkite ir pažįstami. Adresas: Petrograd, Podolskaja ul. 26, kv. 11. 402—1

Antanas GRUZINSKAS iš Labelių sod., Aluntos val., Ukmergės apskr., ieškau savo žmonos Juzefos ir vaikų. Adresas: Petrograd, Gajarskaja ul. 71, Gorožskoj lazaretis № 107. 400—1

Kazimieras MEDALINSKAS iš Karliškių kaimo, Marijamp. apskr., ieškau savo brolio ir seserų. Adresas: Petrograd, Narv. zast., Ogorodnij per., d. 27, kv. 4. 392—1

IEVA KUCHARSKA iš Kauno, ieškau sūnaus Jono, brolio Jono ir seserų: Juzės bei Marijonos. Adresas: Petrograd, Narv. zast., Školvij per. d. 5. 393—1

Jonas BERNOTAITIS iš Kazliškių k., Marijampolės apskr., ieškau tėvų ir brolio Antano. Adresas: Petrograd, Narv. zast., Školvij per. 5. 394—1

PETRAS DILIS iš Molynės sod., Pumpėnų par., Kauno gub. ieškau tėvų, brolių, seserų ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, Zabalankij pr. d. 70, kv. 18. 395—1

Juozas RABIKAUSKAS ieškau giminių: Jurgio ir Anelės Rabikauskų ir Onos Žukauskienės. Visi iš Pilkalnio sod., Kuršėnų par. Adresas: Samara, Soldatskaja Slaboda, Petrovskaja ul. 44. 396—3

PETRAS KUGINIS, ieškau savo seserėčios Mylės Žilinskaitės iš Alekno sod., Biržų val., Panevėžio apskr. Kas žino jos adresą, prašau pranešti: Petrograd, Zacharjevskaja ul., dom 3, kv. 80. 397—1

Agota KAKNEVIČIENĖ iš Lazdijų, Seinų apskr., ieškau savo vyro Juozo Kaknevičiaus. Petrograd, Klinkij pr., d. 22, kv. 11. 398—1

ONA ŠEPKO iš Rygos, ieškau Juliaus Šepkos, išvažiavusio iš Rygos Caricinan. kas žino jį, prašau pranešti adresu: Petrograd, Obvodnij kanal, d. 177, kv. 62. 398—1

Marcelė VIZMAN, ieškau savo vyro Jono Vizmano iš Krasnovkos vals., Seinų apskr. Adresas: Petrograd, Obvodnij kanal 177, kv. 62. 399—1

Juozas LISAUSKAS iš Valentų kaimo, Kapčiamiesčio val., Seinų ap., ieškau giminių ir pažįstamų. Adr.: Petrograd, Zacharjevskaja d. 3, kv. 30. 403—1

BLIUDNIK. ROZALIJA, Gulbinų vals., Panevėžio apskr. ieškau sūnaus Rapolo 44 m. su šeima. Adresas: Selo Ramzaj, Penzenskij gub. 271—1

Petras Kučinskis, Vetsaulos vals., Bausko par., Kuršo gub. ieškau švogerį: Rapolo Bliudniko, Broniaus Andrijausko ir marčios Mortos Kunčėnės. Adresas: Selo Ramzaj, Penzenskij gub. 272—1

Kareivis Jurgis VASILIAUSKAS ieškau savo žmonos Onos, tėvų ir vaikų iš Kalinavos dvaro, Garlevo parap., Adresas: Действующая армия, 41-я полевая хлебопекарня, 26 Армейский корпус. Юрию Васильевскому. 381—1

Elzbieta VENSKYTĖ, ieškau brolio Juozo iš Čekiškės k., Kauno gub. Adresas: Минск, Коломенская ул. 30/32. Литовский Комитет. 382—1

ONA MARMIENĖ ieškau Magdalenos Stanknienės iš Pačtovo dvaro, Vilkijos par. ir Jono Kriščiūno iš Zabeliškių dvaro. Adresas: Минск, Коломенская ул. 30/32. Литовский Комитет. 303—1

Juozas MERECKAS, ieškau tėvo Motiejaus, brolių ir seserų iš Išlaužo dvaro, Prienų par., Suv. gub. Adr.: Минск, Коломенская ул. 30/32. Литовский Комитет. 384—1

Anelė Goršvaicia iš Ičiūnų kaimo, Panevėžio apskr., ieškau savo motinos, brolio ir seserų. Adr.: Petrograd, Narv. zast., Ogorodnij per., d. № 27, kv. 4. 391—1

PRANAS NAVIKAS, ieškau dukters Viktorijos iš Bakunų k. ir vals., Kalvarijos apskr., Suv. gub., ir Antano Miglino iš Baksių k., Rumbonių par. Adresas: Минск, Коломенская 30/32. Литовский Комитет. 385—1

PETRAS STANIUKYNAS, ieškau brolio Adolfo ir sesers Agnieškos iš Šeštakavo, Rudaminos parap., Suv. gub., ir Onos Lugauskienės iš Mustalierių k., Kriokalaucio parap. Adr.: Минск, Коломенская 30/32. Литовский Комитет. 386—1

Juozas MARCINKEVICIUS ieško sesers Ievos Kunekienės iš Ramanavo Krosnos par., Suv. gub. Adresas: Минск, Коломенская ул. 30/32. Литовский Комитет. 387—1

JULIUS BAGDONAS iš Bikunų sod., Anykščių parap., Ukmergės apskr., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, O. Голодай, Железнодорожная ул. д. № 12, кв. 55. 388—1

Stasys KAMINSKAS, sužeistas kareivis iš Zekeliškių kaimo, Raseinių apskr., ieškau tėvo, brolio Aleksandro ir seserų: Antaninos bei Juzefos. Adresas: Ст. Тосино, Ник. ж. д., Лисинское Лесничество. Убыжище. 389—1

Antanas REMENČIUS, sužeistas kareivis iš Asiuklės kaimo, Prienų parap., ieškau savo žmonos ir tėvų. Adresas: Ст. Тосино, Ник. ж. д., Лисинского Лесничества Убыжище. 390—1

Simanas Januškauskas, Stakliškių m., Vilniaus gub., ieškau sūnaus Aleksandro. Adresas: Минск, Литовский Комитет, Коломенская 30/32. 376—1

REIKALINGI KURPIAI ir MOKINIAI, atlyginimas geras. Kreiptis: За Неве. Заст. В. Смоленский пр. 8 кв. 4 Яну-лионсу. 462—2

KAREIVIS RAPŠEVIČIUS ieškau savo giminių ir pažįstamų. Лига, Покровская ул. № 41 Литовский Комитет. 420—1

JONAS GUREVIČIUS ieškau Prano Peličausko iš Šeštakavo palivarko Rudaminos par. Suv. gub. Kas žino, prašau pranešti: Лига, М. Дворянская № 8 кв. 15. 421—1

ELZBIETA LIONIENĖ, ieškau savo giminių, pažįstamų iš Papilės miestelio Šiaulių aps. Petrograd, 1-я рота, дом 18, кв. 3. 422—1

Lucija Statkienė, iš Papilės m. Šiaulių apskr., ieškau brolio Vinco, giminių ir pažįstamų: Petrograd, 1-я рота д. 18, кв. 3. 423—1

Emilija ir Barbora GRIGULAITĖS, iš Girdvainių sod. Rietavo parap. Raseinių ap. ieškau brolio Damininko, giminių ir pažįstamų: Petrograd, 1-я рота д. 18 кв. 3. 424—1

JONAS INDVILA kareivis iš Samarskos-Pašilos vienosėdžio ieškau namiškių: Petrograd, Л. Гв. Грен. и зап. б. 4 р. вз. Стор.-Служ. 425—1

PETRAS MARKELIONAS iš Butrimiškių Udrijos par. Suvalkų. gub., ieškau Petro ir Mortos Ambrazavičių ir Šreiberių. Atsiliiepkite rop. Воронеж, Слобода Придача, Б. Тамбовская ул. д. Селизнева № 3. 416—1

## Kunigų domeil

Gavau naują transportą: Patinų, Vaskuliumų, Ampulų, Kupkų, mažų kielikų, škaptierių ir ražančių. Didelis pasirinkimas arnotų. karų, alų, komžų, stulų ir bursų. A. PETRONIS, Petrograde, Serpuchovskaja № 5, kv. 15. 282—4

Zonia ŠEPIATIS, Švilpiškių sod. gyvena: Москва, С. Богородское, Ольгинский пер. 5. 320—1

Visų, kurie surado per laikraščių skelbimus savo šeimynas, gimines, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Petrograd, Басков пер. 29, кв. 2.

JONAS ČERKA iš Biržų, Kauno gub. ieškau savo žmonos Onos, kas ją žino, prašau pranešti. Adresas: Petrograd, Лермонтовский просп. д. 50, кв. 28. 322—1

KATARINA KARKAL. iš Šiaulių miesto ieškau sesers Barboros Pranckevičienės ir kitų giminių. Adresas: Пенза, Лткарская ул. № 32. 323—1

Zuzana JURGULYTĖ iš Žagarės, ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. 18. 331—1

ONA SINUŠYTĖ ir ELENA KARDIŠAUSKAITE iš Jekiškių dvaro, Joniškių par., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. 18. 332—2

Povilas NOVODZELSKAS Daujėnų sod., Kauno gub., ieškau giminių, kaimynų ir pažįstamų. Adresas: Действующая армия, 2 батарея 6-го зап. паш. дивизиона. 317—1

Justinas MATULIONIS iš Dabšių sod., Šimonių par., Ukmergės apskr., ieškau savo dėdės Žekonio ir pažįstamų. Atsiliiepkite: Самара, Александровская ул. 8, Земский лазарет, санитару Матулионсу. 318—1

Antanas BUMELIS, Pašvitinio parapijos, Šiaulių apskr., Kauno gub., ieškau savo vaikų: Antano, Natalijos ir Emilijos. Adresas: Москва, Марьяна роца, за 6-ой линией проезд, дом 30това 45/1, кв. 3. 321—6

Pijūšas Vitkauskas iš Marijampolės, apsigyveno: Москва, село Богородское, Шестаковская 7а. Giminės ir pažįstami, atsiliiepkite!

Juozas SLIESORAITIS iš Girniūnų kaimo, Marijamp. ap., Suv. gub., ieškau brolio Selvestro, seserų ir kaimynų. Adresas: Petrograd, Правление Т-ва В-я Нобель. Итальянская ул. д. 6. 312—1

Jonas JUREVIČIUS, Tryškų val., ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Atsiliiepkite: Petrograd, Смоленская ул. 11, кв. 4. 315—1

Ant. ČERKELIUNAS ieškau brolio Justino Čerkeliūno Pušaloto par. Panevėžio apskr. Kas žino prašau pranešti. Petrograd, Лтской Институт А. Черкелюнасу. 261 2

Petras KAVALIUSKIS, Pašvitinio m., Kauno g. ieškau savo žmonos Teresės ir dukters Teodoro. Atsiliiepkite adresu: Москва, Село Богородское, Лтской проезд, д. 50, кв. 2. 2—2

Jonas GAIŽUTIS, Paškonų sod., Lydokių parapijos (gyvenęs Rygoje) ieškau brolių, seserų ir švogerko. Atsiliiepkite! Тверь, Р.-Католический костел. 181 1

Petronėlė Skinkienė ieškau savo vyro VINCO SKINKIO ir ANTANO SKINKIO. Adresas: Першайская дер., Минского уезда и губ., Петронеля Скникис. 2

Mikas Mickevičius ieškau kunigo gimines J. Skinkio. Adresas: дер. Янушкевичи, Першайской вол., Минского уезда, МИХАИЛУ МИЦКЕВИЧУ.

Jurgis DARGIS ieškau tėvų Andriaus 74 m., Onos 67 m. iš Skriaudžių ir uošvio Juozo Deltuvos 69 m. iš Patašinės, visi Suv. gub., Marijamp. apskr. Kas žino jų adresą, prašau pranešti: Харьков, ст. Н. Бавария. 224 2